

19 cit. zák. nelze ještě dovozovati, že by právě a jedině již v důsledku tohoto principu parity byla ustanovením § 19 založena též nějaká kompetence státního úřadu na Slov. rušiti z moci úřední usnesení veřejno-právních korporací, uvedených v tomto §, jimiž tyto korporace přiznávají v konkrétním případě svému zaměstnanci nějaký požitek, převyšující míru práv a nároků obdobného státního zaměstnance.

Pokud pak jde o § 26 zák. čl. XXII:1886, jehož se odv. spis žal. úřadu dovolával nelze ani na tomto ustanovení kompetenci župního úřadu založiti, neboť i kdyby příslušnost municipia byla stran měst s reg. magistrátem přešla na župní úřad — kteroužto otázku nss v daném případě řešiti nemusel — nejde při přiznání osobního přídatku měst. zaměstnance o žádný z případů v cit. § 26 jmenovaných a kompetenci k zákroku z moci úřední zakládajících, ježto záležitost tuto nelze uznati za takovou, kde by zájem správy neb veř. bezpečnosti uvedený zákrok odůvodňoval.

Že by pak župní úřad na základě nějaké jiné právní normy byl příslušným, uvedené usnesení měst. zastupitelstva z moci úřední zrušiti, nemohl nss taktéž shledati. Takováto kompetence nepříslušla by župnímu úřadu ani podle zák. č. 329/21, kdyby se totiž na nař. rozhodnutí pohlíželo jako na neschválení dotyčného usnesení, kdyžtž, jak patrně z ustanovení § 58 tohoto zák., náleží kompetence schvalovati usnesení zastupitelstva měst s reg. magistrátem — s hlediska fin. hospodářství obecního — župnímu výboru.

Žal. úřad nebyl tedy v daném případě vůbec příslušným vydati nař. rozhodnutí.

Č. 7171.

O b e c n í n o t á ř i (S l o v e n s k o) : O nároku na zápočet vál. pololetí podle notářského pensijního statutu bývalé župy tekovské a o určení pensijní základny ob. notáře podle téhož statutu.

(Nález ze dne 24. března 1928 č. 3750).

V ě c: Ladislav N. v L. proti župnímu úřadu ve Zvolenu stran výměry pense.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Když st-lova žádost o převzetí do státní služby při politické správě na Slov. byla opětovně odmítnuta a nařízeno přeložiti ho do výslužby, rozhodl správní výbor tekovské župy, že dává ho do výslužby podle statutu pensijního notář. ústavu; po delším řízení vyměřil žal. úřad nař. rozhodnutím st-li pensijní požitky na základě § 23 pens. statutu ve výši 92% posledního základního platu 3000 Kč a bytného 600 Kč a na základě 36 roků doby služební do pense započitatelné.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané nss uvážil: — — — — —

Stížnost popírá správnost výše přiznané pense s hlediska uvedeného statutu, dovozujíc, že mylně byl prý za základ vzat obnos 3.000 Kč na místě 3.200 Kč, ježto nebylo hleděno k věkovému přídatku, jenž st-li, ačkoliv měl na něj nárok, dosud přiznán nebyl, a že dále při výpočtu služ. doby nebyla vzata v úvahu vál. pololetí, čímž by se služ. doba rozhodná pro výměru pense zvýšila na 38½ roku.

Pokud jde o připočtení vál. půlletí, opírá st-l svůj domnělý nárok podle obsahu stížnosti o uherskou normu. Zřejmě bezdůvodně, kdyžte notářský pensijní statut býv. župy tekovské v příčině připočtení vál. let obsahuje jediné ustanovení v 3. odst. § 25, odvolává se toliko na min. nař. č. 4401/1915 (Rend. Tára z r. 1915 str. 2084), dle něhož vál. léta mohla býti započtena do pense pouze těm obvodním notářům, kteří zúčastnili se války v činné službě vojenské. Že by tomu tak bylo, st-l ne- tvrdí, a ani ze správních spisů tato okolnost nevychází.

Co se týče základny pro vypočtení pense, stanoví § 23 cit. statutu, že pro vyměření pens. požitků notáře jest vzíti za základ sumu, která mu po rozumu §§ 1 a 7 zák. čl. XL:1913 jako služné a věkový přídavek patří. Ustanovení tomuto nelze dáti jiný výklad, než že pens. základnu tvoří ony požitky, které notáři byly nějakým úředním aktem již přiznány, nikoli však ony, na které, ať již právem či neprávem si činí nárok, do- kud ovšem o tomto nároku nebylo pravoplatně rozhodnuto. St-l nepo- pírá, že poslední základní plat jím pobíraný činil 3.000 Kč, má však za to, že se má bráti za základ plat, který by mu příslušel, kdyby o žádosti za přiznání jeho bylo již bývalo kladně rozhodnuto. Tato okolnost jest však podle shora řečeného irrelevantní a nelze shledati nezákonnost v tom, když úřad vycházel z platu st-lem posledně pobíraného, aniž tím jest však st-li bráněno, aby domáhal se rozhodnutí příslušného úřadu o svém domnělém nároku na další věkový přídavek a aby dle toho uplat- nil případně nárok na zvýšení pense. — — — — —

Č. 7172.

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í. — Ř í z e n í p ř e d n s s - e m: I. Ne- přípustnou podle § 3 lit. a) zák. o ss jest stížnost k nss-u proti rozhod- nutí min., kterým nebylo vyhověno žádosti vrch. kanc. oficianta za pro- počtení služ. doby podle vl. nař. č. 666/20. — II. Přípustnou je však stížnost proti nepřiznání charakteru veř. úředníka podle zák. č. 89/1919. — III. Do služ. doby rozhodné podle § 1 cit. zák. nelze započítati dobu, kterou kanc. oficiant odsloužil jako pomocná síla, než dosáhl věku 17 let.

(Nález ze dne 26. března 1928 č. 14.522/27).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 2897/23.

V ě c: František O. ve St. proti ministerstvu vnitra o propočtení slu- žební doby a zařazení do hodnostní třídy.

V ý r o k: Stížnost, pokud se týká propočtení slu- žební doby, odmítá se jako nepřípustná, v ostatním z a m í t á s e j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Žádosti st-le z 12. května 1921, aby mu byla na zá- kladě zák. č. 222/20 a nař. č. 666/20 propočtena služ. doba od 8. dubna 1907 do 4. března 1910, nevyhověla zsp v Praze výnosem z 25. června 1921, poněvadž byl zaměstnán u býv. okr. hejtmanství ve St. pouze na výpomoc jako bezplatná síla kancelářská a neměl ještě potřebnou kva- lifikaci k zastávání místa plně zaměstnané síly pomocné, a poněvadž nebylo možno tudíž shora uvedenou služ. dobu považovati za plné za- městnání.